

Міністерство освіти і науки України

Волинський національний університет імені Лесі Українки

Факультет міжнародних відносин

Кафедра міжнародних відносин

Науково-аналітичний центр безпеки та медіації

**V ВСЕУКРАЇНСЬКА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА
ІНТЕРНЕТ-КОНФЕРЕНЦІЯ**

**«АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН
І РЕГІОНАЛЬНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ»**

11 листопада 2025 р.

Луцьк

УДК 913(21):001.8(063)
А 43

Рекомендовано до друку
Вченою радою факультету міжнародних відносин
Волинського національного університету імені Лесі Українки
(протокол №4 від 19 листопада 2025 р.)

Рецензенти:

Наталія Хома –

докторка політичних наук, професорка,
професорка кафедри політології та міжнародних відносин
Інституту гуманітарних та соціальних наук
Національного університету «Львівська політехніка»

Актуальні проблеми міжнародних відносин і регіональних досліджень: Матеріали V Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції (м. Луцьк, 11 листопада 2025 р.) / укладачі: С.Кулик, О.Борисюк. Луцьк, Волинський національний університет імені Лесі Українки, 2025. PDF-формат; мережеве видання. 288 с.

Автори опублікованих матеріалів несуть повну відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних імен, географічних назв, назв організацій, установ, статистичних даних та іншої інформації несуть матеріалів.

Висловлені авторами думки можуть не збігатися з точкою зору Організаційного комітету Конференції і не покладають на нього ніяких зобов'язань.

Переклади і передруки дозволені лише за згодою авторів матеріалів.

Матеріали конференції розміщені
на сайті кафедри міжнародних відносин
факультету міжнародних відносин
ВНУ імені Лесі Українки за покликанням:

<https://surl.li/wgzlfb>

Рубрика: Матеріали наукових конференцій кафедри

Актуальні проблеми міжнародних відносин і регіональних досліджень.

Матеріали V Всеукраїнської науково-практичної Інтернет-конференції
(м. Луцьк, 11 листопада 2025 р.)

ЗМІСТ
НАПРЯМ 2
СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН

Коцан Н.Н., Ковальчук Л.В.	Геополітичні чинники ядерного роззброєння України у 1990-х роках ХХ століття	9
Ковальчук Д.В.	Особливості сучасної зовнішньої політики Федеративної Республіки Німеччини	11
Ткаш V.O.	Foreign Economic Relations Between Ukraine and Germany	13
Грищук Н.В.	Особливості зовнішньої політики Італійської Республіки щодо України в умовах російсько-української війни	15
Плисюк Я.І.	Економічні санкції як інструмент зовнішньої політики: ефективність проти Росії та Ірану	17
Вольська В.Ю., Роговий Б.І.	Феномен повернення Дональда Трампа: політична стратегія та трансформація, електоральна динаміка	20
Шведка А.І., Кулик С.М.	Реакція американського суспільства на стратегію масових депортацій президента Д.Трампа 2025 року	23
Науменко Н.С.	Золотовалютні резерви держав світу у 2025 році на тлі американо-китайської тарифної війни	27
Карпчук Н.П.	Сучасні тенденції європейського популізму	30
Бегмат М.О.	Гуманізація міжнародних відносин: тенденції розвитку міжнародного права та прав людини	32
Федірко Б.О.	Особливості імплементації Європейської хартії місцевого самоврядування в Україні	35
Ціватий В.Г.	Концепт «валеологічна дипломатія» і концепт «спортивна дипломатія» у системі міжнародних відносин мондіалізованого світоустрою ХХІ ст.: інноваційність і кроскультуральність специфічних галузей дипломатії	37
Шикиула М.В.	Роль стадіонної дипломатії КНР у міжнародних відносинах сучасності	40
Ніколаїду Е.	Публічна і культурна дипломатія Грецької Республіки у ХХІ ст.: інноваційний дискурс	42
Honcharuk K.	South Korean Government Initiatives as part of Public Diplomacy	45
Костючик І.А.	Міжнародна екологічна дипломатія	47
Гоманюк О.О.	Віртуальна дипломатія як результат діджиталізації міжнародних комунікацій	50
Шаповалова О.В.	Інструменти «розумної сили» у зовнішній політиці КНР	53
Жданюк Н.В.	«М'яка сила» як стратегічний ресурс у зовнішній політиці держави	55
Остаповець В.М., Кулик С.М.	Концепція «м'якої сили» у системі сучасної зовнішньої політики України	57
Туруцька Я.В., Кулик С.М.	Вплив українських спортсменів на формування міжнародної підтримки України під час російсько-української війни	60
Кулик С.М.	Політичний контекст відкриття стадіонів за участю президента Турецької Республіки Р.Т.Ердогана	63

Кулик С.М., Тараджук Р.С.	Соціальна активність фанів футбольних клубів у акціях протесту 2013 року в Турецькій Республіці	71
Cherniak O.P.	Language Policy as an Instrument of «soft power» in International Relations	74
Штагаренко С.С.	Франкофонія як інструмент культурної дипломатії Французької Республіки	76
Kharkevych H.I.	Cultural Differences in Nonverbal Communication	78
Kruhlij O.R.	From Academic Vocabulary to Mainstream (Why 'Parasocial' Became the 2025 Word of the Year)	79
Забойкіна А.Л.	Творчість Василя Барвінського у контексті європейської фортепіанної традиції	81
Вакулович У.С., Вознюк Є.В.	Кіберпартнерство України	83
Бірюкова О.Є.	Розвиток державних електронних послуг: досвід Данії ...	86
Бірюкова О.Є., Миронова О.І.	Глобальні тенденції розвитку е-урядування за індексом EGDI	88
Акопов А.А.	Міжнародно-політичне протистояння США та Китаю у сфері штучного інтелекту	91
Романчук М.В., Романюк Н.І.	Вплив штучного інтелекту на зміну глобальної військово-безпекової системи	93
Завадська В.В., Вознюк Є.В.	Трансформація аналізу інформації за допомогою штучного інтелекту у міжнародних відносинах	95

НАПРЯМ 3 МІЖНАРОДНА І РЕГІОНАЛЬНА БЕЗПЕКА

Губицький Л.В., Мельник Г.М.	Нова система міжнародної безпеки в Балто-Чорноморському регіоні	98
Кирилюк Д.В., Романюк Н.І.	Роль санкцій у забезпеченні міжнародної безпеки	100
Ковальчук А.Ю.	Теоретико-методологічні засади аналізу проблематики архітектури безпеки	103
Коренчук Т.Р.	Еволюція ролі Північної ради у контексті нової безпекової архітектури Європи	106
Абрат С.Б.	Підтримка сектору безпеки України в рамках Європейського фонду миру (2022–2025 рр.) ...	108
Гуц М.А.	Інформаційна безпека як основа національної безпеки України	110
Ніколаєнко Н.О.	Війна в Сирії як приклад сучасного гібридного збройного протистояння	113
Масалов М.С., Кулик С.М.	Створення і використання РФ приватних військових кампаній у Сирії	115
Кісіль В.Д.	Роль США та Японії у зміцненні безпеки Індो- Тихоокеанського регіону в межах формату Quad	118
Pokrovsky O.A.	Regional separatism development factors in Spain	120
Правкіна О.О.	Діяльність міжнародних організацій у вирішенні проблем продовольчої безпеки	123
Правкіна О.О.	Глобальні виклики продовольчої безпеки в умовах збройних конфліктів: вплив російсько-української війни	124

НАПРЯМ 4

РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКА ВІЙНА КРИЗЬ ПРИЗМУ НАУКОВОГО ОСМИСЛЕННЯ

Клемба Л.І., Кулик С.М. Мазур Д.В., Мельник Г.М.	Реакція Латвійської Республіки на повномасштабне вторгнення РФ в Україну	127
	Медіа-простір РФ під час військових дій в Курській області	131
Павлюх М.В.	Механізми поширення російського нарративу «поділу України між сусідами» у польському медійному просторі	133
Романенко Р.А.	Російська пропаганда про Україну в країнах Латинської Америки (2022–2024 рр.)	136
Стефанишин С.В.	Деконструкція ключових міфологем доктрини «руського міра» як ідеологічної зброї Росії	139
Бурчак Ю.І.	Проблеми прикордонних регіонів НАТО в контексті гібридної російсько-української війни	142
Кохтюк М.С., Коцан Н.Н.	Позиція США щодо завершення російсько-української війни за часів президентства Д.Байдена і Д.Трампа: порівняльний аспект	144

НАПРЯМ 5

ІНТЕГРАЦІЙНІ ПРОЦЕСИ ТА ТРАНСКОРДОННЕ СПІВРОБІТНИЦТВО

Орлов С.Ю.	Особливості транскордонної співпраці в контексті дипломатії спадщини: кейс Нової Гориці та Гориці у програмі «Європейські столиці культури»	147
Борсук Ю.В.	Просторові закономірності запізнь поїздів міжміського сполучення в Україні: географічний аналіз	149
Дегтярьова С.А.	Інтеграційні процеси та транскордонне співробітництво для відновлення агросектору України в період відбудови	153

НАПРЯМ 6

ЄС: ПОЛІТИКА, СТРАТЕГІЯ, РОЗВИТОК, ЄВРОРЕГІОНАЛЬНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО

Гавлаков К.М.	Значення Європейської служби зовнішньої діяльності у формуванні геополітичної ролі ЄС	155
Качковська Л.Р., Зеленський В.А.	Геополітична трансформація ЄС в умовах повномасштабної російсько-української війни (2022–2025 рр.)	158
Лесик Б.А.	Військова суб'єктність ЄС: ключові ініціативи та їх еволюція	160
Прокопчук В.В., Романюк Н.І.	Україна в системі міжнародних відносин ЄС: виклики інтеграції в умовах зміни глобального порядку	162
Litvenchuk A.V.	EU cohesion policy development historical Stages	164
Івасечко О.Я., Лопушанський П.Р.	Мінілатеральні союзи як форма регіональної диференціації в Європейському Союзі	165
Махиня А.М.	Політика «цифрового суверенітету» ЄС як інструмент зменшення внутрішньої залежності від США і КНР	168

Мірінчик Б.В.	Регуляторна політика ЄС: AI Act як інструмент цифрової дипломатії	171
Пахомова Ю.О.	Міжнародна співпраця ЄС щодо імплементації політики зеленої дипломатії	173
Федонюк Р.В.	Курс Європейського Союзу на розвиток космічної економіки	175
Кицюк І.В.	Європейська модель КСВ у 2025 році: від добровільної ініціативи до системної бізнес-стратегії сталого розвитку	178
Коробкова О.А.	Реформування енергетики держав-кандидатів на вступ в ЄС: виклики для регіону Західних Балкан	180
Онишкевич Р.В.	Антикорупційні ініціативи ЄС у державах-кандидатах на вступ: механізми впровадження, виклики та перспективи подолання політичної корупції	182
Турчин Я.Б., Лужецька Ю.О.	Стратегічні перспективи розвитку гуманітарної діяльності у зовнішній політиці ЄС	186

НАПРЯМ 7

ЕКОНОМІЧНІ ТРАНСФОРМАЦІЇ У РЕГІОНАХ В УМОВАХ ГЛОБАЛЬНОЇ ТУРБУЛЕНТНОСТІ

Влах М.Р.	Суспільно-географічні засади концептуалізації поняття «підприємство»: теоретико-методологічний аспект	189
Tokarchuk S.O.	Anti-dumping Measures in the System of International Trade Regulation	192
Дубина Н.О.	Проблема оцінки довіри населення України в процесі дослідження соціального капіталу	194
Radchyshyn D.V., Boiar A.O.	The Economic Impacts of Labor Migration	196
Гульчак О.М.	Енергоменеджмент і безпека енергосистеми України в умовах війни	198
Науменко Н.С., Павлов П.П.	Стратегічний маркетинг сервісів онлайн-таксі під час воєнного стану: виклики, ризики та інструменти розвитку	200
Хвалько Б.П.	Удосконалення системи управління витратами підприємства в умовах економічної турбулентності	204
Супрунович Т.С.	Стратегічне фінансове управління в умовах глобальної конкуренції	206
Корнелюк О.А.	Вплив циркулярної економіки на регіональні ринки праці	208
Новак Р.Р.	Компетентнісний підхід у стимулюванні персоналу закладів охорони здоров'я	211
Сподні А.А.	Проектний підхід у створенні освітніх просторів для розвитку підприємницьких компетентностей молоді	213
Хомюк Н.Л.	Європейський досвід управління сталим розвитком сільських територій в умовах транскордонної співпраці	216
Савчук Н.І.	Сталий розвиток Маневицької громади Волинської області	219

НАПРЯМ 8 МІЖНАРОДНА ДІЯЛЬНІСТЬ КОМПАНІЙ ТА УСТАНОВ

Полюхович І.В., Вознюк Є.В. Науменко Н.С., Баглик А.Р.	Особливості становлення та розвитку відносин України з Міжнародним валютним фондом	222
Яремчук І.М.	Офшоризація світової економіки: ключові виклики та інструменти глобального регулювання	224
Грицюк Д.А.	Формування системи міжнародних факторів управління депозитними операціями банківських установ	226
Говіна З.В.	Стратегічні моделі розвитку банківських установ з урахуванням сучасних міжнародних тенденцій	227
Літот М.С.	Антикризове управління банківською установою в умовах глобальної фінансової турбулентності	229
Сьомак В.С.	Міжнародний досвід управління маркетинговими комунікаціями банків та можливості його впровадження в Україні	231
Яковук Т.І.	Напрями удосконалення стратегії управління підприємством в умовах міжнародної діяльності	233
	Особливості управління фінансовим станом підприємства в умовах глобальних викликів	236

НАПРЯМ 9 МІЖНАРОДНІ КОМУНІКАЦІЇ ТА МЕДІАЦІЯ: ОСНОВНІ ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПРОБЛЕМИ

Тихомирова Є.Б.	Міжнародні кризи: кризові комунікації vs медіація	239
Вознюк Є.В.	Структура медіації під час вирішення міжнародного конфлікту	242
Федонюк С.В.	Комунікаційна дистанція в мережах колаборативної комунікації: концепт, операціоналізація та значення для аналізу політичної нестабільності	247
Кшевецький І.О.	Особливості висвітлення російсько-української війни в медіа Турецької Республіки	249
Борисюк О.П.	Комунікація Надзвичайного та Повноважного Посла України у Королівстві Нідерланди О.Карасевича з представниками українських громад	251
Голець А.М.	Німецька національна меншина Польщі на парламентських виборах 2023 року: медіа-контекст виборчої кампанії та її підсумків	254
Wawryniuk A.A.	Exodus młodych ukraińców w wybranych mediach zachodnioeuropejskich	256
Сосинець С.С.	Роль інфлюенсерів у формуванні зовнішньополітичних наративів	259
Дмитрик В.С.	Роль медіа у формуванні громадської думки	262
Кибиш В.Ю., Коцан Н.Н.	Загрози інформаційній безпеці	263
Кибиш В.Ю., Коцан Н.Н.	Інформаційні війни та міжнародні альянси: безпека у ХХІ столітті	267
Воронкова К.С.	Міжнародна комунікація: стан та перспективи	269

С.В.Федонюк – доцент кафедри міжнародних відносин факультету міжнародних відносин Волинського національного університету імені Лесі Українки

КОМУНІКАЦІЙНА ДИСТАНЦІЯ В МЕРЕЖАХ КОЛАБОРАТИВНОЇ КОМУНІКАЦІЇ: КОНЦЕПТ, ОПЕРАЦІОНАЛІЗАЦІЯ ТА ЗНАЧЕННЯ ДЛЯ АНАЛІЗУ ПОЛІТИЧНОЇ НЕСТАБІЛЬНОСТІ

У дослідженні політичної нестабільності в міжнародних політичних системах [1] колаборативна комунікація розглядається як мережеве поле взаємодій, що здатне як посилювати, так і демпфувати ескалаційні процеси. Для його опису введено поняття колаборативного комунікаційного потенціалу, що характеризує спроможність окремих вузлів мережі ініціювати, підсилювати або гальмувати поширення інформаційних імпульсів. Ключовим елементом цієї конструкції є комунікаційна дистанція, що визначає «наближеність» акторів у межах спільного комунікаційного поля і є основою для формалізації потенціалу.

Традиційні інструменти аналізу соціальних мереж (структурна відстань, центральність, денситет) фіксують конфігурацію зв'язків, але лише опосередковано відбивають інтенсивність та якість комунікації між акторами. У цифрових, багатоплатформних середовищах, де взаємодії є асинхронними, багатоканальними й нерівномірно розподіленими, цього виявляється недостатньо для моделювання реального впливу учасників на динаміку мережі. Поняття комунікаційної дистанції пропонується як спосіб перейти від суто топологічного опису мережі до інтегральної оцінки комунікативної близькості, що враховує частоту, силу й активність комунікацій.

У запропонованій рамці комунікаційна дистанція безпосередньо входить до розрахунків колаборативного комунікаційного потенціалу, задаючи «поля тяжіння» й ампліфікації в мережі. Це дає змогу поєднати мікрорівень взаємодій (патерни обміну повідомленнями, коментарями, реагуваннями) з макрорівневими наслідками для ескалації/деескалації протестних екосистем, інформаційних кампаній і міжнародного резонансу.

Комунікаційна дистанція пропонується як узагальнений показник «наближеності» учасників один до одного в комунікаційному полі. Йдеться не про геометричну відстань, а про інтегральний вимір того, наскільки інтенсивно, стійко й змістовно вони взаємодіють. Така перспектива дає змогу перейти від статичного опису мережі до аналізу комунікативного потенціалу: наскільки легко інформаційні імпульси поширюються між акторами, де розміщені комунікаційні «мости», які вузли здатні запускати каскади мобілізації чи, навпаки, компенсувати ескалацію.

Комунікаційну дистанцію між учасниками пропонуємо вимірювати на основі кількох груп параметрів, що фіксують різні аспекти взаємодії. До них належать: частота контактів (кількість повідомлень, реплаїв, коментарів, згадок), сила зв'язків (тривалість і глибина обговорень, кількість циклів взаємного обміну), активність самих комунікаторів (обсяг публікацій, кількість взаємодій і унікальних контактів). У деяких випадках додатково врахована соціальна й тематична близькість (спільність інтересів, належність до схожих груп, попередній досвід взаємодії), однак базова модель зосереджена на параметрах, що можуть бути безпосередньо отримані з цифрових слідів.

У найпростішому вигляді комунікаційна дистанція між двома учасниками може бути визначена як величина, обернена до кількості їхніх взаємодій: що більше контактів між А і В, то меншою є дистанція між ними. На цьому припущенні ґрунтується формалізація, що поєднує три компоненти – частоту взаємодій, силу зв'язків і загальну активність комунікаторів. Узагальнена формула має вигляд:

$$R_{ij} = \alpha / F_{ij} + \beta / S_{ij} + \gamma (1 / A_i + 1 / A_j),$$

де R_{ij} – комунікаційна дистанція між учасниками i та j ; F_{ij} – частота їхніх взаємодій; S_{ij} – сила зв'язків; A_i та A_j – активність комунікаторів; α , β , γ – вагові коефіцієнти, що відображають відносну важливість кожного компонента в конкретному дослідженні.

Обернений характер залежностей означає, що зростання частоти взаємодій зменшує комунікаційну дистанцію, посилення зв'язку (довші й змістовніші обговорення) також її скорочує, а вища активність комунікаторів свідчить про більшу включеність у комунікаційне поле. Вагові коефіцієнти визначаються емпірично та залежать від типу даних і дослідницьких завдань: в одних кейсах важливішою є частота контактів (наприклад, у швидких кризових ситуаціях), в інших – сила зв'язків чи структурна активність.

Приклад застосування моделі показує її інтерпретативний потенціал. Якщо між двома учасниками $F_{ij} = 50$, $S_{ij} = 200$ (умовно – хвилин спілкування), активність A_i та A_j становить 30 і 40 умовних одиниць відповідно, а вагові коефіцієнти обрано як $\alpha = 1$, $\beta = 1$, $\gamma = 1$, тоді:

$$R_{ij} = 1/50 + 1/200 + (1/30 + 1/40) \approx 0,02 + 0,005 + 0,0583 \approx 0,0833.$$

Менше значення R_{ij} означає меншу комунікаційну дистанцію, тобто більшу «комунікативну близькість» між учасниками. Це дає змогу порівнювати пари акторів між собою, виділяти зони високої взаємної включеності й, відповідно, більший потенціал швидкої координації. На рівні всієї мережі це відкриває можливість виділяти кластери з підвищеним комунікаційним потенціалом та ідентифікувати вузли, що виконують роль «мостів» між ними.

Операціоналізація частоти, сили та активності здійснюється через доступні цифрові показники. Частота взаємодій F_{ij} може бути виміряна кількістю реплайв, коментарів, згадок у постах чи відповідей у тредах між двома користувачами. Сила зв'язків S_{ij} – середньою довжиною відповідей, кількістю циклів взаємних повідомлень, показниками емоційної чи аргументативної насиченості текстів (на основі лінгвістичного аналізу). Активність комунікаторів A_i , A_j відображає загальну участь у мережевій взаємодії: кількість опублікованих матеріалів, взаємодій з іншими користувачами, обсяг унікальних контактів. У сукупності ці параметри дають змогу перейти від формального уявлення про «зв'язок» до вимірювання його реальної комунікативної спроможності.

Запропонований підхід до формалізації та обчислення комунікаційної дистанції дає змогу працювати з реальними даними й реалізувати більш точне моделювання комунікаційного потенціалу. Отримані результати моделювання комунікаційних полів у мережах узгоджуються з теоретичними положеннями про мережеву комунікацію та соціальні мережі, зокрема з концепціями центральності, слабких зв'язків і кластеризації. Посилення потенціалу вузлів, розміщених ближче до «центра» мережі, підтверджує уявлення про їхню роль як посередників і контролерів потоків інформації. Ідентифікація мостів між кластерами корелює з підходами, що показують можливість впливати на протестний потенціал шляхом вибіркового блокування ключових вузлів.

Модель комунікаційної дистанції узгоджується й із пороговими моделями соціальної поведінки, де рішення акторів залежать від інтенсивності сигналів у їхньому локальному оточенні. У такому баченні поріг є функцією комунікаційного поля: слабкі зв'язки забезпечують вихід сигналу за межі окремих кластерів і тим самим сприяють переходу від локальних епізодів до широких хвиль мобілізації. Ефект ампліфікації, зафіксований у емпіричних дослідженнях цифрових рухів, інтерпретується як різке зменшення комунікаційної дистанції внаслідок появи технологічно підсилених комунікаторів і зростання їхньої взаємної активності.

Висновки. Комунікаційна дистанція – це проміжна ланка між структурою мережі та динамікою політичних процесів. Вона дає змогу як описувати ступінь пов'язаності акторів, так і оцінювати їхній внесок у колаборативний комунікаційний потенціал, що лежить в основі сучасних протестних екосистем, інформаційних кампаній і мережевих форм політичної участі. Інтеграція цього концепту в ширшу модель аналізу політичної нестабільності створює додаткові можливості для кількісного порівняння кейсів,

виявлення ранніх маркерів ескалації/деескалації та розроблення більш точних інструментів стратегічних комунікацій у VUCA-середовищі.

Джерела та література:

1. Федонюк С. Архітектура нестабільності: колаборативна комунікація у VUCA-світі міжнародної політики. Луцьк: Вежа-Друк, 2025. 516 с.

І.О.Кшевецький – магістр 2 року навчання
ОПП «Міжнародні комунікації»
Навчально-наукового інституту міжнародних
відносин
Київського національного університету
імені Тараса Шевченка

ОСОБЛИВОСТІ ВИСВІТЛЕННЯ РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ ВІЙНИ В МЕДІА ТУРЕЦЬКОЇ РЕСПУБЛІКИ

Науковий керівник:

О.П.Кучмій – кандидат політичних наук,
доцент кафедри міжнародної інформації ННІ
міжнародних відносин
Київського національного університету
імені Тараса Шевченка

Актуальністю дослідження. російсько-українська війна не лише змінила безпекову та геополітичну ситуацію у Європі та Чорноморському регіоні, а й стала каталізатором змін інформаційного простору у країнах тюркського світу. Особливу роль у цьому процесі відіграє Туреччина, важливий регіональний актор зі складною зовнішньо політичною позицією, що одночасно зберігає прагматичні відносини з Росією, так і підтримує територіальну цілісність України. Тому дослідження турецьких засобів масової інформації та їх наративів щодо війни, має важливе теоретичне й практичне значення для розуміння формування громадської думки, інформаційної безпеки та можливостей контр комунікації.

Мета дослідження – виявити і систематизувати ключові характеристики подачі теми російсько-української війни в провідних турецьких ЗМІ. Зокрема визначення поширених наративів, джерел їх походження та оцінка їхнього впливу на громадську думку. Відповідно до мети були поставлені такі завдання: проаналізувати характер публікацій в провідних турецьких редакціях – Anadolu, Hürriyet, HaberTürk та інші, ідентифікувати основні теми, визначити наявність та поширення прокремлівських наративів.

Методологічна основа дослідження поєднала якісний і кількісний підходи. Проведено системний контент-аналіз текстів, мультимедійних матеріалів турецьких медіа. Здійснено тематичну класифікацію, а саме виявлення ключових тем для турецької аудиторії – безпека у Чорному морі, евакуація турецьких громадян, економічні наслідки, зернова безпека, мирні перемовини, тощо. Проаналізовано тональність і термінологію, зокрема вживання слова «війна» чи «військова операція» Також виконано порівняльний аналіз матеріалів із проросійських джерел на предмет видозмін наративів. Доповненням є дані соціологічних опитувань і досліджень медіаграмотності, наведених у наявних джерелах [1].

Результати дослідження продемонстрували кілька головних закономірностей. По-перше, інформаційне поле Туреччини виявилось неоднорідним, оскільки поряд із матеріалами зі збалансованою й аналітичною тональністю поширюються статті, що